

та и рѣченнитѣ книги; слѣдователно когато сѫ сѧ сѫдили, и когато двѣтѣ страни по причинѣ на това нѣщо, не сѫ сѧ ощетили отъ праведнитѣ си оплакванія, та прѣди сѫдбата да не сѫ сѧ испълнили тъя узаконенія и правила; 4-о). Когато не сѫ сѧ показали причинитѣ за свършеното рѣшеніе и 5-о). Когато това рѣшеніе, е станало явно противъ правилата на законника.[*]

Членъ 125). Врѣмято за повръщаніе на давіята спорядъ мѣстопрѣбываніето му, быва толкова, колкото ся опрѣдѣлява отъ 100 и 101-ия членове за истината. Прощеніето прочее за повръщаніе на давіята, трѣба да ся подава въ растояніето на това врѣмя.

Членъ 126). Освѣнь долоизложенитѣ работы, врѣмято на прощеніето за повръщаніе на давіята ще ся счита отъ денътъ, когато ся поднесе илямътъ за свършено рѣшеніе на сѫщитѣ или на обиталищата имъ, и който е станалъ прѣдъ присутствието и на двамата, а ако бы да е станалъ отсѫтственно, ще ся счита отъ изминуваніето на врѣмято, което ся опрѣдѣлява за съпротивленіе на рѣшеніето.

Членъ 127). За сирацитѣ на които настойницитѣ, или намѣстницитѣ сѫ опрѣдѣлени законно въ сѫдилището, то-ва врѣмя ще ся брои отъ денътъ, когато даденіятъ илямъ си е достигналъ на точніятъ прѣдѣлъ и ся е поднесъ или на сѫщитѣ или на обиталищата имъ.

Членъ 128). Когато прѣдставеннитѣ записи сѫ лажливи, или когато ся появи нѣкое лукавство отъ противника на тѣжителътѣ, или е имало нѣкои покрити книги, та не сѫ сѧ прѣдставили когато е слѣдовала сѫдбата,

[*] Оплакваніята за начинътъ за унищоженіето на офиціялнитѣ книги, трѣба да ся искасятъ, прѣди всѣкаквъ видъ съпротивленія и отговори, а само които сѫ въ прѣдѣла на длѣжноститѣ на сѫдилището, могатъ да приварать това нѣщо. Въ случай когато и двѣтѣ страни, не сѫ си исказали на врѣмя оплакваніята, тогава тѣ ся ощетяватъ отъ праведнитѣ си оплаквания.